

Arrest

nr. 219 723 van 12 april 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 1 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. ACHAOUI *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, van Tamil-origine te zijn en afkomstig te zijn uit Kilinochchi. U zou daar ook het grootste deel van uw leven wonen tot uw problemen startten en u Sri Lanka diende te ontvluchten. In de eerste week van januari 2009 werd u immers door acht leden van de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers of Tijgers genoemd) benaderd en gedwongen gerekruteerd. U werd meegenomen naar een trainingskamp in Mullaitivu-district waar u ongeveer een maand zou blijven. U kreeg er een wapenen fysieke training, maar wenste eigenlijk altijd te ontsnappen. Na een maand slaagde u ook in uw opzet en keerde u terug naar huis. Op 19 maart 2009 verbleef u met uw familie in een bunker in Puddumathalan toen u 's nachts aan het wandelen was

en gewond raakte in een bombardement. Uw broer snelde naar buiten om u te helpen, maar ook hij raakte gewond. Er vielen die nacht veel burgerslachtoffers en ook uw ouders zouden gewond raken. U raakte gewond aan uw been, werd overgebracht naar een medisch centrum van de LTTE, maar omdat de wonde er niet goed werd behandeld moest uw been uiteindelijk geamputeerd worden. U zou na de oorlog tussen 2009 en 2010 in het vluchtelingenkamp Setikullam Zone 4 verblijven, terwijl de rest van uw gezin nog steeds in het ziekenhuis verbleef. U verliet in 2010 het kamp om medische behandeling te krijgen, maar keerde nadien niet terug. U zou daarentegen tot 2015 bij een priester in Vavuniya inwonen, waar ook andere personen met een handicap verbleven. U kreeg er opvang en bescherming en werd er de kans geboden om te studeren. U keerde nog maandelijks terug naar huis, maar besloot in 2015 om alleen te wonen en werk te zoeken. U keerde terug naar Kilinochchi en zou er werken als onderhoudstechnicus op de universiteitscampus. Reeds tijdens uw verblijf bij de priester ontving u echter regelmatig dreigtelefoons en kregen uw ouders bezoek van de Criminal Investigation Department (CID). Omdat u zomaar het vluchtelingenkamp had verlaten en na uw ziekenhuisbezoek niet was teruggekeerd werd u er immers van verdacht banden te hebben met de LTTE. In 2015-2016 trok u daarom naar Maleisië en wenste er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Omdat u het land met een toeristenvisum was binnen gereisd en niet tijdig terugkeerde naar Sri Lanka werd u er echter één jaar lang in de gevangenis opgesloten. U diende er tevergeefs een verzoek om internationale bescherming in en keerde daarop terug naar Sri Lanka. Op 27 november 2017 kwamen vier onbekenden naar uw woning en werd u door hen gekidnapt. Er werd gedreigd u aan de overheid over te geven, u werd er gemarteld en pas nadat uw familie hen had betaald werd u vrijgelaten. Op 22 augustus 2018 werd u nogmaals ontvoerd en moest uw familie hen opnieuw betalen. U kreeg er te horen dat u lang bij de LTTE was geweest en wist waar de wapens verstopt lagen. U keerde daarop terug naar huis, maar zou nadien nog regelmatig op verschillende plaatsen onderduiken. Men zou nadien nog naar uw huis komen en ook uw burens werden ondervraagd. U besloot dat het beter was Sri Lanka te verlaten en vloog op 17 januari 2019 met behulp van uw eigen paspoort richting India. U zou daarna met een vals paspoort het vliegtuig nemen en reisde langs verschillende onbekende Arabische landen alvorens op 20 januari 2019 in België te landen en er een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U vreesde om bovenstaande redenen voor uw veiligheid en daarnaast kende u evenzeer politieke problemen wegens uw sympathie voor de 'Tamil National Alliance'. Verder zou uw oom, een bisschop uit Mannar, zich regelmatig negatief hebben uitgelaten over de regering, waardoor hij door het leger werd geïnjecteerd en daardoor verlamd is en hierdoor zou u ook worden geviséerd. Daarnaast huwde u vlak voor uw vertrek en waren twee broers van uw vrouw bij de LTTE betrokken. Tot slot zou ook uw financiële situatie niet goed zijn in Sri Lanka daar uw vader zijn geheugen verloor en ook uw broer één been mist.

Ter staving van dit verzoek legde u volgende kopieën neer: uw identiteitskaart, uw geboorteakte, school- en medische documenten, een Belgische medisch attest, twee attesten van 'Vanni Rehabilitation Organization For The Differently Abled' (VAROD), een attest van de 'Justice of Peace', een tijdelijke verblijfskaart, uw huwelijksakte, de identiteitskaart en geboorteakte van uw vrouw, twee overlijdensaktes van haar broers, een 'Family Registration Card', de identiteitskaart en geboorteakte van uw broer, zijn medische documenten, een brief door uw broer opgesteld, de identiteitskaarten en geboorteaktes van uw ouders, medische documenten van uw vader en foto's van u en uw familie. Op 18 maart zou u daar nog twee kopieën aan toevoegen van brieven alsook twee foto's.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw medische documenten en verklaringen blijkt immers dat u slechts één been zou hebben en over een prothese zou beschikken. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u ter plekke, op het gelijkvloers in het Transitcentrum Caricole gehoord. U maakte verder geen enkele melding van enige ongemakken en bleek meer dan in staat om het gehoor door te laten gaan.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u waarschijnlijk, te kwader trouw, een identiteits- of reisdocument dat uw identiteit of nationaliteit had kunnen bewijzen, hebt vernietigd of u ervan hebt ontdaan, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast

dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, en wel om volgende redenen.

Ten eerste legde u geen enkel origineel begin van bewijs van identiteit neer. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 28 februari 2019, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Hoewel in uw dossier een kopie werd teruggevonden van een Sri Lankaans paspoort en uw identiteit an sich niet ter discussie hoeft te staan, is het opvallend dat u zelf geen enkel origineel stuk neerlegt. Deze kunnen nochtans van belang zijn, bijvoorbeeld voor de inschatting van het ogenblik van uw vertrek uit Sri Lanka of voor de plaatsbepaling van woonst. Ter staving van uw identiteit legde u hoe dan ook slechts een kopie neer van uw (tijdelijke) identiteitskaart en geboorteakte, doch kunnen dergelijke kopieën altijd onderhevig zijn aan mogelijk knip- en plakwerk, hetgeen de bewijswaarde ervan ondermijnt. Evenzeer legde u slechts kopieën neer van de identiteitskaarten en/of documenten met betrekking tot uw gezin, waardoor ook hier weinig bewijswaarde aan kon worden toegekend. Dient nog te worden opgemerkt dat uit toegevoegde informatie bovendien blijkt dat allerhande documenten in Sri Lanka, wegens de hoge graad van corruptie, eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Op de vraag waar zich de originelen zouden bevinden stelde u bovendien enkel dat deze in Sri Lanka waren en merkte u nogal stereotiep op dat u uw originele identiteitskaart kwijt was geraakt (Notities van het persoonlijk onderhoud, dd. 13 maart 2019, p. 3-4). Het ontbreken van een origineel en geldig identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw algemene geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen duidelijk zich geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Ten tweede kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde reisweg. Vooreerst legde u geen enkel stuk neer ter staving van uw reisweg (foto's, tickets, ...). Uw originele paspoort, nochtans een uitstekend stuk ter staving van uw reisweg, legde u evenmin neer en u hiernaar gepolst merkte u bovendien nogal stereotiep op dat dit door de smokkelaar werd afgenomen. Daargelaten u het verlies van uw paspoort eigenlijk nooit hebt aangegeven en dit aldus niets meer dan een blote bewering is, is het bijzonder opmerkelijk dat u zondermeer uw paspoort zou afgeven. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u dit paspoort liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische autoriteiten daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen. Te meer dit reeds uw tweede paspoort betreft en u in het verleden reeds naar Maleisië zou zijn getrokken, ontstaat hier bovenal het vermoeden dat u Sri Lanka eerder en/of vaker zou hebben verlaten dan u wenst voor te houden. Dit vermoeden wordt bovendien versterkt daar u ook over uw verdere reisweg amper kon overtuigen. Zo meende u Sri Lanka te hebben verlaten met uw eigen paspoort richting India van waar u opnieuw het vliegtuig zou nemen. U dan ook gepolst welke landen u nadien nog zou passeren moest u echter het antwoord compleet schuldig blijven en stelde u enkel dat het "een moslimland" was, men er "Arabisch" sprak en "Mensen waren er blank, er waren donkere mensen ook". U had echter geen idee welke steden u zou zijn gepasseerd, noch wist u langs welke luchthavens u zou vliegen. In ieder geval, dat uit het verslag van de luchtvaartpolitie dan zou blijken dat u vanuit Accra (Ghana) zou landen strookt dan ook helemaal niet met uw verklaringen. U hierop gewezen stelde u enkel dat u niet ingelicht was. Daargelaten dergelijke verklaringen reeds allerm minst overtuigen werd u daarnaast gepolst naar de documenten die u zou gebruiken tijdens uw reis, maar bleek u ook hier niet van op de hoogte. Immers beweerde u vanaf India niet meer met uw eigen paspoort te hebben gereisd, en u dan ook gevraagd met welk paspoort u dan well reisde moest u het antwoord schuldig blijven. U stelde dan wel dat het paspoort uw foto bevatte doch kon u hier verder niets noemenswaardigs over vertellen. U had geen idee welke gegevens in het paspoort stonden, al voegde u daar wel aan toe dat het paspoort op naam van een "moslimnaam" stond. Welke die naam dan weer was, wist u niet (CGVS, p. 9-11). Dergelijke vage verklaringen over uw reisweg overtuigen allerm minst en sterken het vermoeden dat u op een andere manier, wellicht op een ander moment zou hebben gereisd dan u beweert.

Ten derde wordt uw geloofwaardigheid ook compleet ondermijnd door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Immers verklaarde u in Sri Lanka problemen te hebben gekend daar u gelinkt werd aan de LTTE. Daargelaten u dit allerm minst wist te staven, hebt u die band echter niet aannemelijk weten te maken. Zo meende u gerekruteerd te worden door de LTTE, doch u gevraagd wanneer dit was antwoordde u slechts vaag "2009", "Januari" en "De eerste week van januari". U dan ook gevraagd hoe dat in z'n werk ging antwoordde u dan weer dat u thuis zat en men u gewoon mee nam, hetgeen nogal weinig waarschijnlijk lijkt. Wat er ook van zij, u verklaarde door "een persoon van de LTTE" te zijn gerekruteerd, maar moest zijn naam schuldig blijven. U meende naar een trainingskamp te trekken, waar u na ongeveer één maand zou kunnen ontsnappen, doch waarom u volgens uw verklaringen bij de DVZ dan al na één week kon ontsnappen leek ook u niet te kunnen verklaren. U had geen idee hoe het kamp waar u verbleef heette, noch bleek u de betekenis van uw eigen Tamilnaam ('Puhal Maran') te kennen. U meende eerst uw Tamilnummer niet meer te herinneren,

maar voegde daar later aan toe dat u er eigenlijk nog geen had gekregen. U had geen idee wie de leider van het kamp was, noch kon u uitgebreid vertellen over uw training: "Eerst gaven ze fysieke training, en nadien zelfverdediging, wapentraining niet meteen, we moesten lopen met het wapen". Gevraagd naar meer uitleg antwoordde u enkel "voortdurend oefeningen" en over uw 'trainingmaster' ('K. S. (...)') kon u dan weer amper iets vertellen: "Hij die die wapens leerde, anderen geven andere trainingen". U dan ook logischerwijs gepolst naar de overige trainers antwoordde u dan weer vreemd genoeg: "(...) enkel dit werd getraind". Hoe dan ook zou u na de oorlog niet naar het rehabilitatiecentrum zijn getrokken in Sri Lanka en zou u hierdoor "kleine problemen" hebben gekend. Echter u gevraagd waarom u naar dergelijk kamp moest stelde u enkel dat LTTE'ers zich moesten aangeven, doch op de vraag hoe zij ooit zouden te weten komen dat u lid was antwoordde u enkel dat men het aan de dorpelingen had gevraagd. Hoe de dorpelingen het dan zouden weten bleek evenmin overtuigend: "Ik was niet altijd thuis, (...), de dorpelingen veronderstelden dat ik in de LTTE was".

In ieder geval u zou tijdens uw verblijf bij de priester tussen 2010-2015 hierdoor regelmatig dreigtelefoontjes krijgen, kwam de CID naar uw woning en zou u zelfs bedreigd worden. Dient echter opgemerkt dat u van deze "kleine problemen" ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen enkele melding hebt gemaakt, daar u ginds slechts twee grote incidenten uit 2017-2018 liet optekenen. U hierop gewezen, antwoordde u enkel dat u daar niet naar gevraagd werd, hetgeen nogal weinig overtuigt. Te meer u ten aanzien van het CGVS ook nog eens beweerde hierdoor richting Maleisië te zijn gevlucht en aldaar asiel te hebben aangevraagd, is het eigenlijk onbegrijpelijk dat u dit helemaal niet ter sprake zou brengen. In ieder geval, u wist uw verblijf in Maleisië hoe dan ook niet te staven, waardoor dit eigenlijk niets meer dan een blote bewering is. Wanneer u die dreigtelefoons kreeg, u bedreigd werd of wanneer de CID naar uw woning kwam wist u evenmin. U stelde dan wel tweemaal te worden ontvoerd, maar door wie u werd ontvoerd leek u niet te weten: "Ik denk dat het de CID is". U had geen idee wie exact het was, noch had u enig idee waar u werd vastgehouden. Hoe dan ook, u gevraagd waarom de CID u eigenlijk zou ontvoeren, terwijl zij u op basis van de 'Terrorism Prevention Act' zondermeer kunnen arresteren, leek ook u niet te kunnen verklaren: "Nee, wat ik zei was dat ik dacht dat het zoals de CID was, ik zei daarom onbekenden". Wat er ook van zij, dat u aldus geen enkel idee zou hebben met wie u problemen hebt, is niet serieus. Van iemand die zijn land verlaat kan immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij weet voor wie men op de vlucht slaat. Hoe dan ook, u stelde na dit laatste incident richting huis te zijn getrokken, waarna u tot aan uw vertrek uit Sri Lanka op verschillende plaatsen zou zijn ondergedoken. Waarom u dan eerder had verklaard nooit elders te hebben verbleven in Sri Lanka is niet duidelijk en evenmin lijkt uw profiel op Facebook (FB) deze stelling te bevestigen. Zo ook verklaarde u eerder zich altijd te hebben verstoppt: "(...) leefde m'n leven verstoppt". Dat u daarentegen duidelijk zichtbaar bent op (publieke) sportevenementen valt hier dan ook niet mee te rijmen en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw vrees in grote mate. Te meer u ondanks alles weinig gehaast leek Sri Lanka te verlaten, u ook nog de tijd en ruimte vond om vlak voor uw vertrek te huwen en u zelfs Sri Lanka kon verlaten met uw eigen paspoort wordt de geloofwaardigheid van uw vrees compleet ondermijnd (CGVS, p. 18-28 & Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5).

Tot slot dient vermeld dat u eveneens melding maakte van politieke problemen en u banden zou hebben (gehad) met de 'Tamil National Alliance'. Daargelaten u deze problemen, net als uw politieke banden, klaarblijkelijk vergat te vermelden ten aanzien van de DVZ en evenmin wist te staven, wijst het CGVS er op dit evenmin kon overtuigen. U stelde immers dat er een onstabiele situatie zou zijn geweest, maar gezien het u aan specifieke incidenten ontbrak, volstaat het louter verwijzen hiernaar niet om enig risico dat u in concreto zou lopen aannemelijk te maken. Evenzeer dient opgemerkt dat het frappant is dat u plots beweerde dat twee broers van uw vrouw banden met de LTTE zouden hebben u hiervan ook nog eens twee overlijdensaktes neerlegde. Afgezien van de vaststelling dat het slechts om kopieën gaat en deze hoogstens zouden kunnen staven dat zij overleden zijn, is het opmerkelijk dat u hier nooit eerder melding van zou hebben gemaakt. De verschoning dat u dit vergeten was overtuigt niet, te meer u eerst slechts melding maakte van één broer bij de LTTE en u eigenlijk geen idee had hoe die heette. Met betrekking tot de documenten die u na afloop van het gehoor nog zonder enige uitleg zou neerleggen, kan worden herhaald dat deze evenzeer slechts kopieën zijn en deze altijd onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knipen plakwerk. Bovendien dragen dergelijke brieven een uiterst gesolliciteerd karakter en bevatten deze gezien het weinig officiële karakter amper bewijswaarde. Hoe dan ook hebt u geenszins enige link met uw persoon weten aan te tonen en gezien u daar zelf nog aan zou toevoegen dat u eigenlijk niet weet of uw vrouw hierdoor problemen kent, wordt de ernst van deze 'vrees' ernstig ondermijnd. Waar u tot slot melding maakte dat uw oom bisschop was, hij vergiftigd werd door de overheid en u hierdoor ook problemen kent kan ook hier benadrukt worden dat u hiervan ten aanzien van de DVZ geen enkele melding maakte, noch wist u dit hoe dan ook te staven waardoor dit niets meer dan een blote bewering blijft (CGVS, p. 14-15, 25-28). Bovenstaande vaststellingen zijn tekenend voor uw absoluut gebrek aan oprechtheid en ondermijnen uw geloofwaardigheid compleet.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog toe te voegen dat op basis van de door u medische attesten en foto's aanvaard kan worden dat u medische problemen zou kennen en uw onderbeen werd geamputeerd. Dergelijke attesten kunnen echter niet als verschuiving gelden voor dusdanig tegenstrijdige en vage verklaringen. Hoe dan ook dient vermeld dat medische attesten, waaronder ook uw Belgisch medisch attest, geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin u dergelijke verwondingen opliep. De arts doet immers vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Bovendien legde u slechts kopieën neer van Sri Lankaanse medische attesten en kunnen deze altijd onderhevig zijn aan mogelijk knip- en plakwerk. Waarom deze veelal in het gebrekkig Engels ('Amputation', 'Bartran', 'Burtanmum') en enige tijd na datum werden opgesteld is niet duidelijk. Dat u ook nog eens zou verklaren samen met uw broer op 19 maart 2009 gewond te zijn geraakt, terwijl zijn attest dan weer spreekt van een ontploffing op 18 maart 2009 komt uw geloofwaardigheid niet ten goede en ondermijnt de authenticiteit van dergelijke attesten ernstig. Wat er ook van zij, mocht er nog enig geloof worden gehecht aan uw bewering in 2009 gewond te zijn geraakt tijdens de burgeroorlog van Sri Lanka, zij vermeldt dat deze reden niet gegrond is om u het statuut van Vluchteling toe te kennen. Immers zouden dergelijke verwondingen reeds in 2009 zijn opgelopen, doch leek u nooit gehaast hierdoor Sri Lanka te verlaten. Dat u hier ruim tien jaar mee zou wachten en Sri Lanka pas zou verlaten nadat u andere (ongeloofwaardige) problemen zou kennen, is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en wijst geenszins op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. U verklaarde tot slot hoe dan ook niet persoonlijk te worden geviséerd, doch wel het slachtoffer te zijn geworden van willekeurig geweld ten gevolge van de Sri Lankaanse burgeroorlog. Dient dan ook te worden benadrukt dat de gewapende strijd in Sri Lanka reeds sinds 2009 is beëindigd (infra). Evenmin kan dit als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming beschouwd worden. Zo verklaarde in het verleden stevast hulp te hebben gekregen met betrekking tot uw medische problemen en legde u hier een heleboel documenten van neer. Bovendien bleek u in Sri Lanka toegang te hebben gekregen tot een speciaal opvanginitiatief (VAROD) en zouden zij hebben ingestaan voor uw opvang, medische hulp, psychologische bijstand en opleiding tot wanneer u dat zelf niet langer nodig achtte. Evenmin is uit uw Facebook (FB) gebleken dat u een mensonwaardig bestaan zou hebben geleefd (CGVS, p. 7). Voor medische problemen richt u zich bijgevolg tot de geijkte procedure 9ter. Wat betreft uw finale bewering bij terugkeer naar Sri Lanka financiële problemen te kennen wenst het CGVS te benadrukken dat economische motieven niet ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève, die voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep, of onder de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Zo betreft dit een louter hypothetische bewering die u niet hard weet te maken en bovendien bleek uit uw verklaringen dat u reeds in het verleden zou hebben gewerkt in Sri Lanka (CGVS, p. 9) Niets weerhoudt u dan ook om bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst, de draad opnieuw op te pikken. Tot slot wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heroplevende van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Gezien uw beweerdde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerdde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op

deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De documenten die u neerlegde vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin te wijzigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. In ieder geval dient opgemerkt dat het hier hoe dan ook slechts om kopieën gaat en deze altijd onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knip- en plakwerk. Daar uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Sri Lankaanse documenten wegens de hoge corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, blijkt de bewijswaarde ervan eerder gering. Wat er ook van zij, de medische documenten werden hierboven reeds besproken en zouden hoogstens staven dat u en uw familie medische problemen kennen, doch niets meer. De attesten van 'VAROD' zouden kunnen staven dat u bij hen onderdak hebt gekregen, hetgeen niet wordt betwist. De brief van de 'Justice of Peace' en die van uw broer bevatten een uiterst gesolliciteerd karakter en dragen gezien het weinig authentieke karakter geen enkele bewijswaarde. De door u neergelegde foto's voegen inhoudelijk niets toe aan uw verklaringen, terwijl uw schooldocumenten enkel staven dat u hebt gestudeerd.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 4, § 3 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, van artikel 10 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar artikel 4, § 3 van voormelde richtlijn 2011/95/EU en naar artikel 10 van voormelde richtlijn 2013/32/EU, bemerkt de Raad vooreerst dat een richtlijn zich in beginsel richt tot de lidstaten. Richtlijnen dienen, om hun volle werking in de nationale rechtsorde te kunnen krijgen, door middel van nationale uitvoeringswetgeving in die rechtsorde te worden omgezet. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie kunnen, in alle gevallen waarin de bepalingen van een richtlijn inhoudelijk gezien onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig zijn dan wel rechten vastleggen die particulieren tegenover de staat kunnen doen gelden, justitiabelen zich voor de nationale rechter op die bepalingen beroepen tegenover de staat, wanneer deze hetzij verzuimd heeft de richtlijn binnen de termijn in nationaal recht om te zetten, hetzij dit op onjuiste wijze heeft gedaan. Wat betreft artikel 4, § 3 van de richtlijn 2011/95/EU, wijst de Raad erop dat voormeld artikel van de richtlijn bij de wet van 21 november 2017 werd omgezet in artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet waardoor deze bepaling van de richtlijn niet langer over directe werking beschikt, behoudens de

verplichting tot richtlijnconforme interpretatie (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016-2017, nr. 2548/001, p. 47-48). Derhalve wordt verder in onderhavig arrest verwezen naar desbetreffend artikel van de Vreemdelingenwet.

Inzake de opgeworpen schending van artikel 10 van richtlijn 2013/32/EU, dewelke een herziening is van de richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, wijst de Raad erop dat de waarborgen, rechten en plichten van asielzoekers (hoofdstuk II van de richtlijn) op voldoende wijze worden gegarandeerd door de Vreemdelingenwet en de beide koninklijke besluiten van 11 juli 2003 voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Memorie van Toelichting, Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2478/001, p. 15; Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016-2017, nr. 2548/001).

De schending van voormelde richtlijnen 2011/95/EU en 2013/32/EU kan derhalve niet rechtsgeldig worden ingeroepen.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn verzoek gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. De Raad bemerkt vooreerst dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat (i) verzoekende partij geen enkel origineel begin van bewijs van identiteit neerlegt, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt met betrekking tot haar algemene geloofwaardigheid; (ii) geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij beweerde reisweg; en (iii) geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden band met de LTTE en haar problemen in dit verband, gelet op haar vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen dienaangaande. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om desbetreffende motieven van de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen, waar het evenwel juist aan verzoekende partij toekomt om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar zij manifest in gebreke blijft. Bijgevolg worden de hierboven geciteerde pertinente motieven van de bestreden beslissing in verband met het asielrelaas van verzoekende partij, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier, door verzoekende partij ongemoeid gelaten en derhalve als onbetwist en vaststaand beschouwd. Aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht.

2.2.5.1. Verzoekende partij wijst er in haar verzoekschrift op dat zij lid is van een groep die in haar land van herkomst systematisch wordt onderdrukt en gestigmatiseerd, met name de Tamils. Verzoekende partij meent dat verwerende partij de situatie van Tamils in Sri Lanka beter diende te onderzoeken, "*niet afzonderlijk in het licht van een Tamil in Sri Lanka en vervolgens als een afgewezen asielzoeker die terugkeert naar Sri Lanka, maar wel als een afgewezen asielzoeker die tevens Tamil is en bovendien zichtbare littekens heeft, verzoeker heeft immers maar één been*". Tevens dient er rekening mee gehouden te worden dat, waar verwerende partij van oordeel is dat zij geen band heeft met het LTTE, het niet uitgesloten is dat verzoekende partij bij een terugkeer naar Sri Lanka als dusdanig zal worden

beschouwd. Dit geldt des te meer nu zij zal terugkeren naar Sri Lanka via een chartervlucht zonder dat zij in het bezit is van een paspoort. Verder verwijst verzoekende partij in haar verzoekschrift naar verschillende rapporten waaruit praktijken van foltering en onmenselijke behandeling ten aanzien van Tamils in Sri Lanka blijken. Ten slotte merkt verzoekende partij nog op dat er gevreesd wordt dat de situatie in Sri Lanka opnieuw zal verslechteren voor de Tamil bevolking doordat Mahinda Rajapaksa na een politieke crisis eind 2018 als eerste minister werd aangesteld en onder diens vorige administratie grove mensenrechtenschendingen plaatsvonden naar aanleiding van het einde van de oorlog met de LTTE.

2.2.5.2. De Raad bemerkt evenwel dat uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd, meer bepaald de “COI Focus” betreffende “Sri Lanka. Risico bij terugkeer” van 29 mei 2018 (administratief dossier, stuk 8, map landeninformatie, deel 1), blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Door Cedoca werd immers onderzoek gevoerd om de situatie van Tamils (ook afgewezen asielzoekers) die terugkeren naar Sri Lanka in te schatten en uit dit onderzoek blijkt niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij nalaat andersluidende informatie bij te brengen waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich dienaangaande baseert niet correct is. Immers, waar zij in haar verzoekschrift in dit verband verwijst naar en citeert uit verschillende rapporten, dient vooreerst te worden vastgesteld dat voormelde “COI Focus” betreffende “Sri Lanka. Risico bij terugkeer” van 29 mei 2018 zich eveneens steunt op de informatie uit verschillende van deze rapporten, doch blijkt uit de informatie uit deze rapporten niet dat er voor wat betreft Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing. Waar verzoekende partij daarnaast in haar verzoekschrift nog citeert uit verschillende andere rapporten waarop niet gesteund werd bij het opstellen van voormelde COI, stelt de Raad vast dat zij evenwel nalaat desbetreffende rapporten bij te brengen en evenmin deze rapporten voorziet van rechtstreekse links. Het komt de Raad niet toe desbetreffend enig zoekwerk te verrichten teneinde deze rapporten te detecteren om deze in zijn volledigheid te kunnen beoordelen. Hiermee kan dan ook geen rekening worden gehouden.

De Raad duidt er verder op dat door verzoekende partij geen concrete elementen worden bijgebracht waarom zij door de Sri Lankaanse overheid gepercipieerd zal worden als een persoon die banden heeft met LTTE. Immers kan aan de door haar beweerde band met LTTE geen enkel geloof worden gehecht. Dat zij louter omdat zij niet meer over haar paspoort beschikt, beschouwd zal worden als een persoon die banden heeft met LTTE is verder niet aannemelijk. Zij het in dit verband bovendien bemerkt dat in de bestreden beslissing verschillende vaststellingen worden gedaan – die verzoekende partij op geen enkele manier *in concreto* weerlegt – die sterk doen vermoeden dat verzoekende partij haar paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties. Dat zij niet meer over haar paspoort beschikt, kan dan ook niet zonder meer worden aangenomen. Waar verzoekende partij wijst op het feit dat haar onderbeen werd geamputeerd, bemerkt de Raad dat, aangezien tal van redenen denkbaar zijn voor dergelijke amputatie die geheel vreemd zijn aan het hebben van banden met de LTTE, het allerminst aannemelijk is dat de Sri Lankaanse autoriteiten verzoekende partij louter omwille hiervan zouden beschouwen als een persoon die banden heeft met de LTTE.

Daar waar verzoekende partij nog stelt dat gevreesd wordt dat de situatie in Sri Lanka opnieuw zal verslechteren voor de Tamil bevolking, bemerkt de Raad dat, nog daargelaten de vaststelling dat verzoekende partij ook hier nalaat de informatie waarnaar zij verwijst bij te brengen en/of te voorzien van rechtstreekse links, deze bemerking niet dienstig is nu het de plicht is van de Raad om een actuele – *hic et nunc* – beoordeling te doen van de vrees voor vervolging in hoofde van verzoekende partij en van het potentiële risico op ernstige schade dat verzoekende partij mogelijks zou lopen.

2.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Sri Lanka een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Ten slotte bemerkt de Raad nog dat verzoekende partij evenmin een schending van artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt. Immers toont zij, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet aan dat verwerende partij de feiten en omstandigheden eigen aan de zaak op niet correcte wijze zou hebben beoordeeld en geen rekening zou hebben gehouden met alle door verzoekende partij neergelegde documenten. Verder blijkt uit de bestreden beslissing en het administratief dossier dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 7 en 8) en dat verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud in het transitcentrum Caricole d.d. 13 maart 2019 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Tamil en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215).

2.2.9. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf april tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT